

1766 Gjestgivere på Halsen

I 1766 møter vi Johan Fredrick Pettersen som gjestgiver (krovert) på Bjerkan. Han var trolig innflytter til Stjørdal. Han kjøpte husene til Hans Karlsen Røst på Bjerkan og fikk retten til å utøve "skjenkestove" av Wilhelm Wessel på Værnes. Men mye tyder på at Pettersen ikke drev det særlig sømmelig. Den 22. november i 1766 kaller sognepresten Brown, en ikke helt ubetydelig historisk personlighet i

dalføret, inn kroverten til en sakristirett i Værnes kirke. Flere bevitnet, at tross flere advarsler - fortsatte Pettersen å synde gjennom "prædikens forsømmelse, hellidagens misbrug til drick og doblen, tjenestefolkets og ungdommens forførelse, gjerrighed, overflødig bekostning og ødselhed". Pettersen og hans hustru hadde tidligere også vært innkalt, men møtte ikke opp. Det gikk nok hett for seg inne hos Wessel Brown, som var nevø av Tordenskiold. Formaningene haglet. For fremtiden måtte de

avstå fra ukristelige synder ellers var de fullstendig fortapte. En må se disse sakristirettene i lys av den tiden man levde i. Det var meget alvorlige greier, som nok for oss i ettertiden kan virke noe overdrevet og komisk, men for datidens mennesker gjaldt det familiens ære.

Samtidig som krovert Pettersen står skolerett, er også Maria Ingebrigtsen innkalt til formaning. Hun hadde nok heller ikke tatt innkallelsene så alvorlig - og unnlatt å møte. Det synes som hun hadde forsømt sin pålagte altergang, samt fikk en moralpreken som relaterte seg til hennes "lettfærdige væsen". Trolig utøvde hun verdens eldste yrke.

En annen gjestgiver var Hanna Hammer. Hun bodde først på Værnesmoen. Hun fikk satt opp hus med tanke på å drive handel. Huset lå i nærheten av plassen Litj-Bakken som forsvant da Forsvaret overtok Værnes. Et minne fra den tiden frøken Hammer bodde der, har en i navnet Jomfrubakken som det het langs riksvei 50 (Innherredsveien). Det er ut i fra dette at jeg skriver *frøken* Hammer. Før 1888 flyttet hun til Hommelvik, men kom tilbake til Stjørdal og bygslet seg tomt av Øvre Sandfærhus. Ei tid etter 1900 kjøpte hun grunn av Bjerkan, br.nr.3 - og flyttet husene sine dit. Ved Bjerkan drev hun både kafé og et lite hotell. Jomfrubakken kom bort da tyskerne tok til å arbeide med flyplassen i 1940.